

Abstrakt:

V prostoru Národního parku Šumava došlo v posledních letech k několika kůrovcovým kalamitám, které měly za následek rozsáhlý spor o podobu managementu v chráněných oblastech s celospolečenským dopadem. Podoba šumavských lesů se v postižených místech změnila, což zapříčilo rozsáhlou diskuzi, která se týkala mimo jiné toho, do jaké míry by se měl člověk v zákonem chráněném území projevovat a zároveň otevřela otázku, jaká podoba lesa je z estetického hlediska v současné době "žádoucí". Rozhodla jsem se prostřednictvím kvalitativní strategie výzkumu zjistit, jaký vztah mají k přírodě, kteří se zapojili do diskuze kolem národního parku Šumava a jakým způsobem ji vnímají, se zvláštním přihlédnutím k lesu. Zajímalo mě, jakým způsobem se vztahují k symbolické dimenzi lesa, která je v otázce jeho vnímání klíčová a v jakých rámcích se pohybují, pokud uvažují o tom, jaká podoba managementu by podle nich měla v chráněných lokalitách provádět.

Klíčová slova: Šumava, estetika lesa, vztah k přírodě, rozpadající se les, symbolická dimenze lesa